

Callianthemum coriandrifolium is a southern European montane species, characteristic for the alliance *Caricion ferrugineae* (AESCHIMANN et al. 2004: 126). In the Julian Alps it was hitherto known only in one locality in the Canin Mountains, situated in the Resia Valley (Val Resia), at steady overgrown gravel with smaller and bigger rocks with *Pinus mugo* shrubs, slightly below the the bivouac Manzano and south from it, by side of the central artery of the ravine between Baba Grande (Velika Baba) and Baba Piccola (Mala Baba) – Poldini in GOBBO & POLDINI (2005: 276), a detailed description of the locality was provided by Amadej Trnkoczy, who also published photos on the web gallery CalPhotos. In early summer of 2010, Gorazd Gorišek climbed on Alta Cima di Riobianco with his wife Biserka Gorišek. There he photographed the plant and posted the photo online. Alenka Mihorič gave him a possible determination based on this photo. In autumn 2015, Peter Strgar notified editorial of Hladnikia with this discovery i.e. website. Fabrizio Martini (in litt.) reported that this locality is not familiar to Italian local botanists, and that this is the second so far known locality in the Julian Alps. Since *Callianthemum coriandrifolium* is known as very early flowering species (it blooms soon after the snow melts) of moist shady gullies and gravel ravines in subalpine and alpine belt, so during the summer visits of mountains we usually overlook the plant. In the Southeastern Alps it's very rare species so each new locality is important. Editorial of Hladnikia therefore concluded to arrange discovery of G. Gorišek as a brief note in the botanical journal.

Literatura

- AESCHIMANN, D., K. LAUBER, D. M. MOSER & J.-P. THEURILLAT, 2004a: Flora alpina. Bd. 1: *Lycopodiaceae–Apiaceae*. Haupt Verlag, Bern, Stuttgart, Wien. 1159 pp.
- GOBBO, G. & L. POLDINI, 2005: La diversità floristica del Parco delle Prealpi Giulie. Atlante corologico, Regione Autonoma Friuli Venezia Giulia, Parco Naturale delle Prealpi Giulie. 364 pp. Udine.

GORAZD GORIŠEK, ALENKA MIHORIČ & PETER STRGAR

***Potentilla carniolica* A. Kerner**

Prvo znano nahajališče v Julijskih Alpah, najbolj zahodno v celotnem arealu vrste
The first occurrence in the Julian Alps and the most west of the known distribution area of the species

9648/1 (UTM 33T UM93) Slovenija: Primorska, Julijske Alpe, Trenta, Na Melu, na dveh mestih na redko košenem in polruderlnem travišču pred nekdanjo kozjo stajo, danes stanovanjsko hišo Trenta 2b, Lat.: 46,36035, Long.: 13,70272, 600 m n. m. Det. A. Trnkoczy, conf. I. Dakskobler, 1. 4. 2015, avtorjeve fotografije, CalPhotos, coda Bot_859/2015_DSC5462.

Kranjski prstnik (petoprstnik) je vzhodnoalpsko-ilirska vrsta, značilnica bazofilnih borovih (*Fraxino ornī–Pinion nigrae–sylvestris*) in ilirskih bukovih gozdov (*Aremonio-Fagion*, *Ostryo-Fagenion*). Razširjena je v Sloveniji, na Hrvaškem in v Bosni (PRAPROTNİK 1987: 57, AESCHIMANN et al. 2004: 782). V alpskem delu Slovenije smo jo doslej poznali le v Kamniško-Savinjskih Alpah (PRAPROTNİK 1987: 65, JOGAN et al. 2001: 297). Najbolj severna doslej znana nahajališča v Posočju so bila v dolini Idrije pri Slapu ob Idriji (ČUŠIN & DAKSKOBLER 2001: 77). Novo nahajališče v Trenti, na vznožju Bavškega Grintavca, je od teh nahajališč zelo oddaljeno, ekološko pa vezano na precej kamnita rastišča (pobočni grušč) s plitvimi tlemi, na nekdanjem pašniku oziroma predprostoru okoli zdajšnje hiše, ki je bila pred letom 1953 kozja staja, pripadajoča domačiji Koc, Trenta 3. To je najbolj severozahodno nahajališče v celotnem arealu kranjskega prstnika, doslej edino v Julijskih Alpah, vključno z njegovim italijanskim delom (POLDINI 2002, GOBBO & POLDINI 2005). Dokler ne bomo natančneje pregledali širše okolice, ne moremo povsem izključiti domneve, da bi bilo to nahajališče lahko tudi subspontano, morda kot posledica vojaških dejavnosti med prvo svetovno vojno. Na ali v neposredni bližini pašnika Na Melu po pripovedovanju domačinov (Janko Kravanja, Trenta 4) sicer ni bilo vojaških objektov, je pa v zračni razdalji 300 m in kakšnih 50 višinskih metrov nižje, neposredno ob Soči pri domačiji Otokar (Trenta 4) stalo več zalednih vojaških objektov. So pa tudi nahajališča v Kamniških Alpah precej oddaljena od glavnega areala vrste, kar je v prid povsem naravnemu pojavljanju kranjskega prstnika tudi v Trenti.

Literatura

- AESCHIMANN, D., K. LAUBER, D. M. MOSER & J.-P. THEURILLAT, 2004: Flora alpina. Bd. 1: *Lycopodiaceae–Apiaceae*. Haupt Verlag, Bern, Stuttgart, Wien. 1159 pp.
- ČUŠIN, B. & I. DAKSKOBLER, 2001: Floristične novosti iz Posočja (severozahodna in zahodna Slovenija). Razprave 4. razreda SAZU (Ljubljana) 42–2 (5): 63–85.
- GOBBO, G. & L. POLDINI, 2005: La diversità floristica del parco delle Prealpi Giulie. Atlante corologico, Università degli Studi di Trieste, Dipartimento di Biologia, Trieste. 364 pp.
- JOGAN, N., T. BAČIČ, B. FRAJMAN, I. LESKOVAR, D. NAGLIČ, A. PODOBNIK, B. ROZMAN, S. STRGULC - KRAJŠEK & B. TRČAK, 2001: Gradivo za Atlas flore Slovenije. Center za kartografijo favne in flore, Miklavž na Dravskem polju. 443 pp.
- PRAPROTNİK, N., 1987: Ilirski florni element v Sloveniji. Doktorska disertacija. Biotehniška fakulteta Univerze v Ljubljani, Ljubljana. 234 pp.